

BULETIN INFORMATIV

pentru

LEGIONARI

Anul III, Nr. 16

Bergham — Bavaria

August
Septembrie
Octombrie

.." Două sunt axele mari ale condiției noastre omenești :

- 1). Orizontal, integrarea noastră între ceilalți oameni ;
- 2). vertical, supunerea noastră lui Dumnezeu .

Omul modern a ieșit dintre aceste două axe ; fapta lui nu se mai sprijină nici pe sufletul celorlalți oameni și nici nu se supune ultimii legi ierarhice, adică lui Dumnezeu. De aici tot tragicul vieții moderne. Viața omului modern e ca o pădărie între vânturi : rămasă fără axe, marele regizor e întâmplarea și fatalul său blestem - rătăcirea .

Omul adevărat e omul capabil să-și depășească propria lui singurătate, omul care se supune lui Dumnezeu și îi recunoaște pe ceilalți oameni .

Omul adevărat nu este tipul acesta intelectualist, chinuit și sterp, de care e plină cultura și istoria Apusului (și a cărei imitație strălucită s'a realizat în toată pătura superioară dela noi), și nici, prin contrast, omul voluntar și orb, animalic, pe care l-a realizat, prin reacțiune, revoluția rusească. Ci omul adevărat este omul întreg, cu toate compartimentele sufletului valabile, omul pe care tratatul de psihologie îl numește omul pasional. În omul acesta nu predomină intelectul sterp, nici voința oarbă și animalică, ci toate cele trei mari puteri ale sufletului sunt în armonie : intelectul, afectul, voința. Si toate stau sub radiația celei mai înalte dintre toate : afectul, puterea de iubire .

Această înaltă și nesfârșită putere omenească - Iubirea - îi face pe oameni adevărați..

Iubirea e drumul - singurul - care ne duce către ceilalți oameni și calea - singura - care ne duce în sus spre Dumnezeu .

Supunându-se lui Dumnezeu și alipindu-se comunității firești din care face parte, omul e de abia atunci un om adevărat, pentru că abia atunci își recunoaște adevărata poziție omenească în lume ".....

Victor P. Gărcineanu

" Din Lumea Legionară "

- pg. 13-14 -

Student la Universitatea din Iași în anul 1921 (urmare)..

Deși student abia în anul I (N.R.-este vorba de Corneliu Zelea Codreanu) izbutește în primul Congres Studențesc dela Cluj, din 4,5 și 6 Sept.1920 să impună punctul său de vedere . Lupta din greu într'o masă de oameni formați. Majoritatea erau studenți întorși depe front, toți erau deja personalități formate, călite în focul luptelor. El un copil în fața lor. Dar ce mult credea acest copil în ceea ce spunea ! Cum îi străluceau ochii și se îmbrăcau în podoabe de nestimate când își apăra neamul. Si a biruit și acolo...Era prima biruință universitară .

Intors la Iași duce singur lupta pentru Serviciul religios la deschiderea Universității din acel an. Fixat la ușa Universității, caută, el singur, cu corpul său să împiedice accesul în Universitate mai înainte de a se face slujba creștinească tradițională. E copleșit de lovituri, dar învinge și de data aceasta. Universitatea se deschide cu obișnuitul Cereimonial și cu tradiționala slujbă creștinească....

.... Am asistat și eu pentru prima oară la această solemnitate.. Au început cursurile Facultății de Drept.. Dintre miile de studenți ce intrau în fiecare zi pe ușa Universității din strada Carol, toți îmbrăcați în haine de culoare închisă - se afla unul singur pe atunci, îmbrăcat în haină albă, în costum românesc. Intr'un stol de ciori, un porumbel alb . Acolo printre stolul de ciori se afla și scriitorul acestor rânduri, care-l admira pe tânărul, al cărui chip amintea pe Sf.Gheorghe din icoană. Timid nu îndrăzneam să mă apropiu de el. Am prins totuși ocazia, când îl înconjuraseră alții și stăteau de vorbă cu el, să mă apropiu și să-l aud . M'a privit cald prietenește - și apoi cineva din grup m'a prezentat .

Incepe pentru mine din ziua aceea de Noembrie 1921 o eră nouă de viață . Mi-am dat seama, e drept, mult mai târziu de norocul ce l-am avut să-l întâlnesc, un ceas mai de vreme ca alții, acolo în Sala Pașilor Pierduți a Universității Ieșene, pe acela a cărui umbră va domni peste veacuri, în veci de veci, cât va trăi Neamul Românesc .

Din ziua aceea drumurile mele se îndreptau foarte des, dela biroul din strada Muzelor, urcând la deal, spre strada Suhupan. La No.4, al acestei străzi se găsea o casuță modestă, cu ceardac și stâlpi ca o chilioară de mănăstire. Era casa unui fost plutonier. Acolo locuia împreună cu doi studenți olteni, tânărul Corneliu Zelea Codreanu. În această casă bătrânească, în odăița mică sub fereștră careia creștea un cais, grupul nostru petrecea ceasuri întregi discutând sau făcând planuri de viitor .

Astfel ne-am hotărât acolo ca unii dintre noi să se înscrie și la alte facultăți, ca să putem avea intrarea în mijlocul celorlalți studenți. La Drept situația studenților naționaliști era din ce în ce mai bună. Aci era Prof.Cuza, în care aveau un sprijin moral incontestabil.....

La alegerile Societății Studenților în Drept, care a urmat în scurt timp după aceea, a fost ales un Comitet pe care l-am susținut noi, în fruntea lui era Căpitanul .

Decanatul a aprobat alegerea și pentru că era obiceiul ca și Rectoratul să aprobe orice alegere de Comitet, sau înființare de Societate Studențească , Comitetul Societății noastre a făcut

formele, înaintând o copie depe procesul verbal de alegere și constituire - la Rectorat. Rectorul n'a răspuns în nici un fel, iar noi ne-am mulțumit cu lucrul acesta și am început să funcționăm legal. Cel puțin în cuprinsul Facultății de Drept eram Societate legală, constituită și recunoscută ca atare. Imediat după Sărbătorile Crăciunului Căpitanul a hotărât începere unei serii de ședințe săptămânale la cari unul dintre membrii Societății trebuia să țină o lucrare sau referat.. Urma apoi discuții critice și completări... Erau începuturi modeste ca realizări..

Se făcuseră alegeri de noi Comitete la Societatea Studenților în Litere, Știință și Medicină. Câte unul, sau doi dintre cei din grupul nostru pătrunseseră în Comitete, iar la Medicină, chiar Președintele Societății, Doctorul Aurel Gheorghiu era complet de partea noastră ...

Era o tradiție veche ca fiecare Societate să dea anual un bal. Societatea Studenților în drept a câștigat cea dintâi Sala de Sport și Muzică și - sub conducerea Căpitanului s'a organizat pe la jumătatea lunii Ianuarie un bal ale cărui rezultate au fost strălucite din punct de vedere material. Acest bal a adus o notă nouă în felul de a se comporta, al studenților..

Au urmat balurile celorlalte Societăți, dar nici unul n'a ajuns să aibă rezultatul balului nostru...

Societatea Studenților în Drept era cu drept cuvânt acum un fel de Centru Studentesc. Aici se luau hotărâri care interesau viața studentască în general.-

Incet, încet începem să ne câștigăm prieteni printre studenții basarabeni. Cei mai mulți din grupul nostru luam masa la un mic restaurant, în piața Sf.Spiridon, la Ciocan.... Si pentru că în strada Suhupan nu era loc destul pentru grupul nostru care creștea mereu, iar cei veniți nu totdeauna prezentau completă siguranță, sau cel puțin nu erau încă îndeajuns cunoscuți, ne întâlneam de multe ori, acum, la Ciocan.

Printre primii basarabeni care s'au alăturat cu tot sufletul de noi au fost - Eusebie Grigoriev, M.Epure, Bandac, Iulian Sârbu, Mihai Sârbu, Preotul Ureche și alții. Aceștia..au adus puteri noi de prin codrii și câmpiile, satele și târgurile basarabene..Ei au adus un nou imbold să mergem înainte.

Românismul adormit o clipă începea să se trezească. La Iași întâi, pe plaiurile basarabene apoi. La Cernăuți, unde studenții luptaseră din greu ca să reușească în sfârșit să facă, ca teatrul de acolo să fie Teatrul Național cu adevărat...

Ilie Gârneață

Legea educației...

Legea educației este legea transformării, a perfecțiunii. Din trăirea intensă a ideii legionare rezultă voința de pregătire sufletească și fizică pentru o viață nouă. Trebuie să devenim altceva și pentru aceasta trebuie să cunoaștem bine Legiunea, trebuie să învățăm ce înseamnă ea pentru Neam și Dumnezeu. Această indicație este porunca supremă, este temelia devenirii noastre, este punctul de plecare al oricărei acțiuni legionare. Numai ascultând și adâncind aceste cuvinte - : " cunoaște bine Legiunea "

putem întrezări mari perspective de mântuire a Neamului prin noi .
 Dar aceste cuvinte nu prezintă numai o indicație, așa cum am spus mai sus, ci mai mult : o permanentă avertizare în tot timpul de educație și instruire legionară. Numai așa ne putem da seama ce greutăți sunt de străbătut și ce muncă este de săvârșit, ca să fim folositori Neamului și nouă înșine .

A nu stărui să cunoști bine Legiunea, a neglija această poruncă, a rămâne indiferent față de această piatră de temelie, înseamnă o mare lipsă ; o minte ușoară și un suflet lipsit de rezonanță, care poate aduce multe nenorociri...

Legiunea prinde în sfera ei de viață toate activitățile intelectuale și fizice ale omului dispus unei transformări sufletești, unei înnoiri interioare din punct de vedere etic, creștin și românesc . Aceste activități pregătesc marele drum către pace și înviere...Numai ele sunt chezașia acelei superioare înțelegeri omenești propovăduită după învățătura lui Christos .

Drept aceea, fiecare legionar, care simte îndemnuri de îndreptare și înnoire sufletească să ia aminte porunca din legea a patra, și se oprească în loc din timp în timp și să se roage lui Dumnezeu : " Doamne, ajută-mă să cunosc bine Legiunea "...

Vasile Iasinschi

(Comentar nepublicat încă)

Spiritul de luptă și ~~sacrificiu~~ *jertfă*.

Esențial pentru un legionar este spiritul de luptă (de acțiune) și jertfă în slujba binelui - " pentru binele altora, pentru binele Neamului, pentru slujirea lui Dumnezeu ", ne spune Ion Moța . O misiune grea și foarte pretențioasă . Ea cere un om cu totul altfel decât cel obișnuit în viața politică românească de până aci - un om de caracter, întreg sufletește, activ și cu mult curaj civic .

Mișcarea Legionară, cum a definit-o Căpitanul - " înainte de a fi o mișcare politică...este o scoală spirituală " bazată pe principiile moralei creștine, principiul național și social, în care se face educația membrilor ei în acest sens, cât și educația jertfei și a muncii creatoare .

Incadrat în Mișcare, legionarul are de dus lupta pe două tărâmururi : lupta cu defectele sufletului său - și lupta pentru învingerea răului înstăpânit de mult timp în viața politică, la Conducerea și în Administrația Țării noastre, cât și în viața particulară . Lupta pentru a îndrepta pe alții și răul cauzat Țării de ei, poate să-și aibă rezultatul dorit numai dacă cel, sau cei ce vor să realizeze acest lucru, sunt oameni întregi, oameni adevărați, că - dela un om neisprăvit nu se poate aștepta la fapte de ispravă . Un astfel de om va reuși doar să înlocuiască un rău cu alt rău...

Lupta cu defectele sufletului nostru, al celor ce ne pretindem legionari, trebuie să fie neîngăduitoare . -" Lupta pentru Neam " însă, " sau pentru orice ideal, care depășește interesul, egoismul și poftele personale este blândă, cuviincioasă și fără deslănțuire oarbă de patimi . În ea poate fi pasiune, dar nu patimă oarbă și josnică ", ne spune Căpitanul (Pentru Legionari,pg.289).

Una din plăgile Tării noastre a fost și este corupția, necinstea în treburile publice . Destui dintre cei cu răspunderi în Conducerea și în Administrația Statului Român s'au lăsat și se lasă mituiți de către cei cu bani, în dauna țării . Cu bani și cu cadouri ai putut și poți să deschizi aproape orice ușă și să-ți îndeplinești orice dorință . Si-apoi - : încălcarea legilor Statului de către cei însărcinați cu aplicarea, sau respectarea lor, " tragerea pe sfoară ", superficialitatea, spiritul individualist cu lipsa de unire a noastră, neperseverența, lipsa de curaj civic și atâtea alte deficiențe sufletești, cari nu ne fac deloc cinste ca Neam ..

Dar aceasta nu înseamnă că Românul este lipsit de calități ; ba are destule . Nu calitățile sale trebuiesc să ne preocupe însă, ci deficiențele și viciile sufletului său, de vrem să nu piară din cauza lor . - " Sufletul este, deci, punctul cardinal asupra căruia trebuie să se lucreze, sufletul individului și sufletul mulțimii ", ne spune Căpitanul (Cărticica Sefului de Cuib, pg.111) .

Pentru învingerea defectelor sufletului românesc, însușite timp de secole de trai vitreg, Neamul nostru are nevoie de cât mai multe pilde vii din sânul său, de faruri călăuzitoare . Si a fi pildă și se cere, pe lângă deosebite calități și aptitudini, să poți renunța la multe din ce-i pământesc - și pentru toată viața ; să-ți iei Crucea în spate pentru necazurile altora, pentru binele mult încercatului nostru Neam .

Ce condiții trebuie să îndeplinească cineva ca să fie într'adevăr model , elită a Neamului, ne-o spune Căpitanul (servindu-ne cu viața lui de exemplu) . Iată-le :

" a) Curățenie sufletească, b) capacitate de muncă și creație, c) vitejie, d) viață aspră și războire permanentă cu greutățile așezate în calea Neamului , e) sărăcie, adică renunțare voluntară de a acumula averi, f) credință în Dumnezeu, g) dragoste " (Pentru Legionari, pg.393) .

Si, " a fi elită...înseamnă : permanentă jertfire de sine în slujba Neamului, că idea de elită este legată de idea de jertfă, de sărăcie, de trăire aspră și severă a vieții, că unde încetează jertfirea de sine, acolo încetează elita "... (Circulări și Manifeste, pg.124) .

Fără pilde vii, fără o asemenea elită nu pot fi schimbate moravurile rele din viața politică și particulară din Tara noastră . Aceasta cere multe și mari jertfe și de tot felul .

Jertfă e ce dai din al tău, desinteresat, pentru alții, dela un mic și neînsemnat sacrificiu până la, chiar - " propria cenușă " .. Jertfa este un dar al inimii . - " Să faci binele și să-l dai pe apă ", cum zice Românul .

Legiunea a trăit și trăiește din spiritul de luptă (de acțiune) și jertfă a membrilor ei . Ea nu este o organizație de inși statici, contemplativi, ci o organizație de oameni activi, gata de jertfă și faptă de ispravă pentru credința lor .

Fără luptă și jertfă nu poate fi realizat nimic frumos și traianic în Tara noastră și nicăieri în lume . Să ne fie mereu treaz în minte acest lucru !

Victor Apostolescu

" Tara aceasta pierde din lipsă de oameni " ..

" Tara aceasta (România) pierde din lipsă de oameni " . Cuvinte sumbre dar pline de adevăr . Ele surprind esența momentului de față a Neamului . Oriunde îți arunci privirea în aria de răspândire a sufletului românesc, în țara subjugată alienării roșii sau în restul rămas liber al terrei, în prezentul în degringoladă, cât și în viitorul lipsit de lumină, vei afla destui români cu totul nero-mâni și oameni necameni . Căci cum poate fi numit cineva om, când uită tocmai ceea ce dă caracteristica de om acestei ființe bipede și anume afirmarea și susținerea unor principii morale și unor valori, sau cum mai poate fi considerat cineva român când în afară de faptul de a vorbi românește nu mai are nici o legătură cu acea entitate spirituală care se numește Românismul ?

Că situația se prezintă într'adevăr astfel se poate constata la prima privire . În Tară un procent de 10-12 la sută membri de partid, care în frunte cu " eminentul conducător " au schimbat adevărul cu minciuna și care, ca singur țel au înălțat pe altar de aur " căpătuiala proprie ", demonstrează în mod clar decadența morală la care au ajuns 2 milioane și mai bine de români în Tară . Dacă restul ar fi altfel ar mai exista speranțe . Cum se prezintă însă aceștia ? Marea lor majoritate sunt ca și mulți dintre mii de refugiați fugiți în vest, care dacă n'au ajuns să facă pasul grav și greu de urmărire al slujirii minciunii - și-au însușit în schimb același ideal de " căpătuire proprie " uitând de adevăratele valori, uitând de semnificația și îndatoririle românismului .

Mai există însă , ar putea spune unii, un exil luptător, există apoi Mișcarea Legionară . Nu reprezintă aceste prezențe sâmburii desvoltării luminoase a viitorului ? Așa ar fi desigur dacă... Iar aici este punctul unde intervin doi mari " dacă ", care pot face ca perspectiva noastră națională să devină cu adevărat tragică . Pe drept se poate spune că Mișcarea Legionară, - ca să vorbim de o prezență activă în exil și care ne privește direct, - prin ideile, idealurile și credința ei acordă posibilitatea creerii unui viitor românesc sănătos și luminos . Dar nu trebuie uitat faptul că ea acordă numai posibilitatea de înfăptuire a acestuia . Posibilitatea aceasta poate deveni actualitate numai dacă legionarii de azi trăiesc întocmai ideile și credința Mișcării, și dacă, al doilea " dacă " deci, Mișcarea ar fi cu adevărat acea Mișcare care a reușit să captiveze tineretul și majoritatea sufletelor generoase dintre cele două războaie mondiale . Ori realitatea ni se prezintă altfel și trebuie să recunoaștem aceasta . Nu este cazul aci să prezentăm situația....

" Tara aceasta pierde din lipsă de oameni " sunt cuvinte cari prevestesc un sumbru viitor . Ele sunt cuvinte care exprimau convingerea Căpitanului (vezi Pentru Legionari, pg. 306) din începutul activității sale și care caracterizau starea de lucruri din România după primul război mondial . Ele însă s'au dovedit cuvinte răscolitoare, creatoare a unei Mișcări, care a dat cu adevărat oameni noi, oameni care ar fi reușit, dacă conjunctura nu le-ar fi fost atât de nefavorabilă, să construiască o adevărată țară " ca soarele sus depe cer " .

Să luăm și noi azi aceste cuvinte, atât de potrivite momentului de azi, chiar mai potrivite decât acelor timpuri care le-au inspirat, ca transformatoare de suflete, și să căutăm cauzele situației-

ei grele în care ne aflăm și al lipsei de perspectivă și de viitor, în noi înșine .

Să facem ca odinioară să strălucească Mișcarea ca Școală a omului nou, ca Școală a exemplului !

Numai astfel ne putem pretinde urmașii Căpitanului. Numai așa putem schimba sortii tragici ai viitorului Românismului .

Dr. Aug. Al. Bidian

Din prigoana anilor 1938-1940 .

În beciul Prefecturii de Poliție din București ...

... În camera beciului au intrat odată cu mine , vreo 12 polițiști. Beciul era de trei metri pe patru, iar la jumătate era un lemn rotund și gros, ridicat cam 10 cm. dela pământ, cu două capete fixate în pereți. M'au culcat pe dușumea, cu mâinile legate la spate , mi-au scos bocancii și mi-au legat apoi picioarele sus pe lemn, cu niște curele speciele . După aceea Doboș și încă unul dintre ei au început să mă lovească la tălpi cu cauciucurile . După ce-au obosit primii, au trecut alții la rând, schimbându-se între ei. Eu țipam din toate puterile. Unul dintre ei mă întreba mereu, unde este locotenentul Dumitrescu și ceilalți (N.R - Prof. Vasile Cristescu, Victor Dragomirescu și alții). La un moment dat, Doboș sare cu picioarele pe mine, dela picioare până la cap . Eu țipam cât puteam . După câteva minute sare încă unul pe mine, care era mai greu , cred că avea peste o sută de Kilograme, era înalt și bine legat . Nu mai puteam răbda . Simțeam cum mi se sfârșesc puterile . Imi părea rău că sunt prea voinic și nu-mi vine rău . Aș fi vrut să leșin..

Mă întrebă de unde am luat banii pentru manometre . Imediat mi-a venit în minte numele Doctorului Zisu..Strângeam din dinți , de teamă să nu-mi scape numele . Acum nu mai țipam, gemeam, că nu vream să deschid gura . Ei mă loviau mereu întrebându-mă de unul și de altul . Numele Doctorului Zisu stăruia în mintea mea..De câteva ori eram gata să-l spun . Simțeam că mă înăbuș . M'au deschiat la gât . Mușchii dela picioare mă dureau tot mai rău . Fără să-mi dau seama, am spus : " Doctorul Zisu "...

S'au oprit din bătaie și s'au repezit cu toții la capul meu ca să audă bine ce-am zis . M'au întrebat pe ce stradă stă . Le-am spus . M'au deslegat imediat și m'au târât după ei pe scări . M'au băgat în camera de ședințe, care era plină de arestați ..

Când am intrat în cameră, am văzut pe unii că-și întorc capul dela mine îngroziți, iar o voce de fată scapă un : " Aoleu ! "... Nu știam care e cauza .După câteva minute m'au scos de acolo și - urcându-ă într'o mașină, am mers la Doctorul Zisu, pe care l-au și arestat . Apoi am venit din nou la poliție . M'au dus într'un birou, unde erau mai mulți polițiști . Am cerut apă și am căzut jos .

M'am deșteptat târziu, noaptea . Lângă mine, pe un scaun, stătea un jandarm cu arma în mână . Imi ere sete . L-am rugat să-mi dea puțină apă . Mi-a spus să merg eu să beau, că nu avea pe cine să trimită după apă, că așa avea ordin . Mi-a ajutat să mă scol de jos și am ieșit pe coridor . Pe sală l-am văzut pe Doctorul Zisu . Se plimba nervos .

Când am ajuns la robinet m'am uitat într-o oglindă . M'am speriat singur de mine . Fața și capul erau umflate grozav, iar în colțul buzelor două șuvițe de sânge închegat se prelingeau în jos pe gât . Păream un monstru . Abia atunci mi-am explicat de ce, când am intrat în camera de ședințe, și-au întors toți fața dela mine .

Dimineața, când au venit să facă curățenie, m'au vârat din nou în camera de ședințe . Aci au fost aduși și Teohari împreună cu Gherman . M'am bucurat că nu i-au găsit și pe ceilalți la mine . Am reușit să-i fac semn lui Gherman să nu spună că mă cunoaște . Apoi am fost chemat în biroul lui Doboș . Mi-a arătat un ziar și mi-a spus : - " Uite, pe Locotenentul Dumitrescu l-am împușcat, eu l-am împușcat . Te împușc și pe tine, dacă nu-mi spui unde este Victor Dragomirescu, că erai prieten cu el " .

În același timp încerca un pistol și-l învârtea prin fața mea . I-am răspuns că nu știu nimic de dânsul și - cum puteam să fim prieteni, că eu sunt muncitor, iar dânsul inginer...

Si-a luat din nou cauciucul din perete și s'a apropiat de mine. În acel moment a intrat pe ușă un agent, care-i comunică, că sunt chemat de comisarul Gheorghiu. Când am intrat în biroul acestuia l-am zărit pe Ducaru, stând în picioare, lângă perete . Comisarul Gheorghiu mă întreabă dacă îl cunosc și de când .

I-am spus că ne cunoaștem din copilărie, că el avea rude la Bușteni, unde venea în fiecare vară . După asta m'a trimis iarăși în camera de ședințe, iar - după o jumătate de oră mă chiamă din nou și mă întreabă : - " Lucia Grecu, are legătură cu Victor Dragomirescu ? " .. Am rămas trăsnit..De unde o fi știind acest lucru ?..I-am răspuns că nu știu . Se uită la Ducaru și-l întreabă și pe el la fel .

- " Eu nu știu dacă mai are legătură cu el, dar știu că venea la el când eram pe munte ", a spus Ducaru .

M'a scos din nou afară și după încă zece minute mă chiamă iar .

- " Unde ai fost în ziua de 18 Ianuarie cu Lucia Grecu ? " .. Văzând că știe și lucrul acesta i-am spus că am fost la dansa, să-mi arate atelierul unde trebuia să lucrez...

După masă m'a întrebat unde sunt aparatele care au fost luate de Lt. Dumitrescu, în prima seară . I-am spus că nu știu . Într'adevăr nu știam, dar nu m'a crezut și m'a vârat din nou la beci . De data asta, m'a bătut numai la tălpi, însă mă dureau mai tare ca în prima zi . M'au bătut un timp și după aceea m'au lăsat, convinși că nu știu

Bil.C.

(Amintire nepublicată)

Al cui e pământul ?...

În Zilele următoare prezentării mele la Gospodăria Malu, m'a luat Directorul D.Mihail în mașina pe care o avea la dispoziția sa, ca să vizităm secțiile Gospodăriei și brigăzile din câmp, cu care ocazie m'a prezentat muncitorilor întâlniți acolo și am străbătut toate tarlalele Gospodăriei, în suprafață de 3500 de hectare de pământ arabil . Câmpia aceea a Bărăganului, care era a tuturor și a nimănui, mi-a dat o liniște în suflet, dar și o strângere de inimă.

Directorul arătând cu mâna spre orizont, îmi spune : - " asta e moșia noastră ", la care am adus pe loc corectarea, spunându-i :

- " Adică a noastră a poporului " . Moșia poporului, dar a nimănui, m'am gândit să-i spun, dar nu i-am spus .

Forma aceasta de " proprietate a poporului " este un mod dialectic de exprimare, fără a fi o realitate . Nu poți fi proprietar pe un lucru dacă nu poți " dispune " de acel lucru . Este mai corectă expresia " proprietate de Stat ", care poate să aibă la bază un document de expropriere (lege, decret, etc.), sau chiar un act de vânzare-cumpărare .

S'a emis ideea că proprietatea privată, din sistemul capitalist, dă loc la abuzuri în exploatare , mergând până la " exploatarea omului de către om " . Fiind vorba la școală despre " exploatarea omului de către om " în capitalism, un elev întreabă profesorul :

- " Si cum va fi în comunism, tovarășe profesor ? " - Acesta, ca să fie pe linia partidului îi răspunde scurt : - " Va fi invers ! " .

Când Zaroni era Ministrul Agriculturii, s'a săvârșit acea reformă agrară totală, împărțindu-se pământul la țărani . Înainte de apariția Legii de reformă agrară, au avut loc în toată țara acțiuni de confiscare prin abuz a pământurilor celor cu suprafețe mai mari, cât și mai mici, - și au fost ocupate de cine a fost mai întâi cu plugul la capul locului . În acel timp, Zaroni a fost întrebat de un ziarist : - " De ce tolerați, Domnule Ministru, aceste abuzuri de a se confisca pământurile, fără lege, când aveți puterea politică în mână, aveți lângă voi armata sovietică drept garanție a acestei puteri, de ce nu așteptați să faceți legea exproprierii și apoi să luați pământurile, așa ar fi ceva legal ? ?.. La această întrebare a ziaristului, Zaroni i-a răspuns : - " Noi acționăm tot după un principiu - întâi plugul pe moșie - și-apoi legea pe hârtie " . Acest răspuns al Ministrului poate fi o glumă, sau un joc de cuvinte, dar nu un principiu de Stat .

După săvârșirea reformei agrare și împărțirea pământurilor la țărani, s'a dovedit că această împărțire a fost de fapt o cruntă înșelătorie la scară națională . După puțin timp au venit alte legi și alte măsuri operative locale - care au obligat pe țărani să creeze " Intovărașiri agricole ", apoi colective agricole, apoi Cooperative agricole . A urmat așa zisa " colectivizare națională ", care a deposedat pe țărani de pământuri, de acareturi și vite de muncă și au intrat cu toții în colectivele agricole respective, devenind niște muncitori cu ziua, conduși de responsabili politici și oameni ai colectivului agricol respectiv .

Prin colectivizarea pământului, figura țăranului român a dispărut din viața țării . România a devenit o țară fără țărani. Vor fi aduse argumente și pentru și contra, nu este locul aci a le analiza . Prin colectivizarea agricolă ce a avut loc în România țăranul român a dispărut și din viața agricolă a țării, imaginea lui va rămâne numai o amintire a istoriei vieții a pământului românesc. Ceeace întâlnim azi la sate pot fi numiți oricum : proletari agricoli, muncitori agricoli, locuitori ai satului, etc., dar numai țărani nu pot fi numiți. Țăranul nu poate trăi decât pe pământul lui, dar pământul nu mai este al lui. Al cui este pământul ?...

Nicolae Țăranu

Criza alimentară din Resere...

În strădania nebinechibzuită de a industrializa în scurtă vreme Țara, regimul comunist a neglijat unul dintre factorii cei mai importanți pentru economia unui Stat - Agricultura . Din cauza aceas-

ta populația are de îndurat lipsuri de tot felul în aprovizionarea cu alimente; până și ceapa și cartofii se găsesc greu, făcând coadă, ca să capeți apoi mai mult pământ decât ceapă și cartofi în pungile de distribuire a lor .

Pentru plătitul dobinzilor și datoriilor făcute de regim ca să industrializeze Tara, se exportă ce au mai bun și sub preț, iar pentru consumul intern rămâne restul și ce a fost refuzat la export de țările cu valută forte . Ca să poți bea un vin bun românesc, sau pentru un salam de Sibiu și alte produse alimentare de bună calitate, trebuie să vi în vest, în Germania - unde le poți găsi ușor în mai toate magazinele de băuturi sau de alimente .

Că-i așa nu-i de mirare... Pe multe din dealurile unde creșteau cândva vița de vie și pomi roditori, cresc azi mărăcinii, ciulinii și pălămida . In unele sate din regiunea dealurilor, unde odinioară mai fiecare țaran își avea vaca lui cu lapte, azi doar câteva vaci la colectivele agricole. In multe sate au rămas doar cei cu funcții partid și Stat, bătrânii, bolnavii și copii , restul - lucrează în fabrici, că mâna de lucru pentru muncitorul agricol este rău plătită .

De arat și semănat se ară și se seamănă destul, iar pământul este mănos în câmpiile Țării noastre și, de crescut, cresc de toate, de nu-i secetă sau potop... Recoltarea produselor agricole lasă însă, de dorit . Din lipsă de mână de lucru pentru străngerea grânelor depe câmp, sunt forțați copii de școală cu învățătorii lor, muncitorii din fabrici și funcționarii din birouri, studenții și soldații să facă această treabă . Fiind siliți și nepregătiți pentru astfel de muncă, fac lucru de mântuială . Din ce se seamănă și crește, rămâne mult în pământ (cartofii, ceapă, usturoiul, morcovii, ridichile și altele), iar de călătorești în timpul iernii cu trenul, sau cu mașina pe câmpiile înzăpezite ale Bărăganului, sau în altă parte a Țării, vei avea ocazia să vezi destule hectare de porumb necules și nesecerat, din lipsă de muncitori agricoli - de țărani .

Cu o astfel de gospodăreală nu-i de așteptat ca populația Țării să fie bine aprovizionată cu ale mâncării...

X

Controlul magazinelor de alimente...

Nicolae Ceaușescu este înșelat de subalternii lui în fel și chip . Cunoscut este de mulți faptul că, ori de câte ori șeful Statului își anunță vizita la vr'unul din magazinele mari de alimente din București, gem rafturile cu tot felul de bunătăți, de crezi că te afli undeva în vest și nu în Resere..

Grijă să mulțumească ochii lui Ceaușescu și să-l înșele astfel, au "șmecherii" dela aprovizionare..

Această bogăție de produse agricole durează doar până a întins-o, cu mașina, Ceaușescu și însoțitorii lui, în altă parte . Apoi, autocamioanele cu personalul necesar, care așteptau prin apropiere, vin să încarce în grabă ce-au adus cu câteva ore mai înainte și rafturile rămân iarăși goale, ca de obicei ...

Cei care întâmplător trec prin fața unui astfel de magazin, plin cu de toate, de vor să cumpere ceva - sunt opriți să intre în local de organele polițienesci, venite acolo pentru pază .

Bietul Român are de îndurat și această bătaie de joc ...

" Trădătorii "...

În Adunarea Consilierilor Muncii din Resere, ținută în luna Iunie, anul acesta, Nicolae Ceaușescu a acuzat de trădare pe cei ce, reușind să scape de sub paza Securității și ajungând în lumea liberă, dau în vileag situația rea de acolo .

Mai nimerit ar fi, de ar căuta să îndrepte cauzele care-i fac pe cei din Tară să-și ia lume în cap, că de bine nu fuge nimeni..

Cei douăzeci și unu de Români, bărbați, femei și copii, fu- giți în vara trecută din Resere, înghesuți ca sardелеle într'un avion de stropit semănăturile - și aterizați pe un câmp de porumb din Austria, ar trebui să dea mai mult de gândit celor ce țin Nea- mul sub călcâi .

Să-ți pui viața în pericol, a ta și a copiilor tăi, ca să scapi din " raiul " lui Ceaușescu, dovedește că'n Resere nu mai este de trăit.. Iar, de trădare pot fi acuzați cei ce au adus Tara în sta- rea rea de azi ...

X X

Iarăși un act murdar, provocator..

Avocatul Emil Georgescu, unul dintre principalii redactori pen- tru Secțiunea românească ai postului de radio " Europa Liberă " - din München, a fost victima unui murdar atentat, se bănuiește - al Securității din Tară . E a treia încercare de asasinat săvârșit a- supra lui .

În ziua de 28 Iulie a.cr. Avocatul Emil Georgescu, vrând să-și ia mașina din garaj ca să meargă la serviciu, a fost înhățat pe ne- așteptate de un necunoscut, în fața ușii dela garaj și rănit grav cu lovituri de cuțit . Căzut jos într'un lac de sânge, a mai putut să-și strige soția, care i-a venit în grabă în ajutor . În îmbrân- ceala care a avut loc între Doamna L.Georgescu și ucigaș, acesta a reușit s'o ia la fugă și să se urce într'o mașină cu număr fran- cez , al cărei șofer îl aștepta cu motorul pus în funcțiune .

A fost chemată apoi Salvarea și alarmată Poliția . În stare gravă, Avocatul E.Georgescu a fost internat într'un spital din Mün- chen . Ii dorim deplină însănătoșire .

La surtă vreme după săvârșirea acestui act criminal Poliția a reușit să aresteze făptașii lui, pe autostrada München-Salzburg . La legitimare, ei au spus că's cetățeni francezi ; aveau chiar acte de identitate franceze . Amândoi se află acum în cercetarea orga- nelor de siguranță - germane și franceze .

X X X

Sub " patrafirul " sovietic..

Unele State din Europa liberă, prin politica pe care înțeleg s'o facă mai nou, favorizează, fără s'o vrea, intrarea lor sub " pa- trafirul " sovietic . Ca urmare, vor avea sigur aceeași soartă ca și celelalte țări satelie ale Rusiei Sovietice . Cine speră că se poate " aranja " cu ea se înșeală .

Bine cunoscut este că Rusia fie țaristă, sau sovietică, a res- pectat și respectă doar pe cei care sunt mai tari decât ea, sau cel puțin tot așa de tari ca ea, iar pe cei slabi îi " fericește ", luându-i sub " scutul " său .

De acest lucru s'a convins Conducerea Statelor Unite ale Ame-

ricii și-i hotărâtă să nu mai cedeze tendinței de expansiune teritorială și politică a Rusiei Sovietice . Ea este însă stânjenită în luarea de măsuri pentru o înarmare corespunzătoare celei Sovietice, de către unii aliați din Pactul Atlantic . Guvernul american găsește ca o datorie a sa, față de soldații săi, cari stau de pază la granița lumii libere, să-i doteze cu cele mai bune arme de apărare contra tăfălugului sovietic .

Fără ajutorul militar al Statelor Unite ale Americii, țările încă libere ale Europei vor cădea ușor pradă Colosului dela Răsărit . Nicio dată în istoria ei, Rusia n'a fost mai bine pregătită de război ca în zilele noastre .

N.Frunză

!

Alegerile dela Neamț din 31 August 1931...

La 31 August, anul acesta , s'au împlinit 50 de ani dela alegerile parțiale din Județul Neamț .

În acele alegeri Mișcarea Legionară a reușit să învingă candidații celorlalte partide politice românești, înfruntând din greu samavolnicia autorităților administrative din acest Județ .

A fost ales atunci ca deputat în Parlamentul Țării, Corneliu Zelea Codreanu .

1

Adunarea Generală

a Asociației Culturale " Moța-Marin " .

În zilele de 15 și 16 August, anul acesta, a avut loc în Căminul dela Aravaca (Spania) Adunarea Generală a Asociației Culturale " Moța-Marin " .

După Cuvântul de deschidere al Adunării, ținut de Dl. avocat Nicolae Seitan, Președintele acestei Asociații, a urmat un moment de reculegere în memoria Fundatorilor Căminului Cultural și a membrilor decedați ai Asociației. Au fost cooptați apoi noi membri și adoptat Statutul Asociației în noua sa formulare .

După citirea Raportului de activitate a Comitetului de Conducere și depunerea mandatului său, Adunarea a reales vechiul Comitet în frunte cu Dl. av. Nicolae Seitan. Ii urăm mult succes .

Cu această ocazie s'a oficiat de către Părintele Protopop D. Em. Popa, în ziua de 16 August (Duminica), în sala de recepție a Căminului, o slujbă religioasă cu un parastas pentru Căpitan și camarazii " căzuți pentru Legiune, sau morți în credință legionară " .

Y